

On kovin hiljaista hetken tyven Ilma seisoo Minä kaipaen myrskyä tulevaksi Minä odotan viilentävää tuulta Minä tarvitsen puhdistavaa sadetta Kunpa myrsky riehuisi se repisi minut juuriltani saisin elämäni uuden tarkoituksen Kun myrsky riehuisi se vapauttaisi minut arjen kahleista vapaudesta syntyvä muutos pysäyttäisi pahat uneni se tekisi lopun aistieni harharetkistä On niin lähellä että se tulisi vaan kiertää vain kehää kallioideni yllä niin helposti se voisi lähettää salaman ja tuhat tulipalloa se polttaisi tuhkaksi elämäni kaiken sitä niin toivon että tuhkastani nousisi uusi elämä viaton ja nuori silloin poistuisi sielustani kaikki pahuus Ei kuitenkaan tullut myrskyä vaikka sitä kaipailin ei tullut rajuilmaa ei tullut tuulta jäi vain tämä järjetön arki jossa kuuma sydämeni se tulinen kivi kirvelee yhä